

بررسی و ارزیابی مدل های یکپارچه کاربری زمین و حمل و نقل به منظور استفاده برای شهر تهران

شهریار افندی زاده، دانشیار، دانشکده عمران، دانشگاه علم و صنعت ایران¹
نوید کلانتری، دکتری مهندسی برنامه ریزی و حمل و نقل، گروه پژوهشی حمل و نقل شاران²
محمد رضا هاشمی، دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی برنامه ریزی و حمل و نقل،
دانشگاه علم و صنعت ایران³
zargari@iust.ac.ir
kalantari@iust.ac.ir
mohammadreza_hashemi@civileng.iust.ac.ir، 0912-39 49 529

چکیده

رشد مناطق شهری تحت تأثیر عوامل متعددی از جمله تکنولوژی، ارتباطات و توسعه سیستم های حمل و نقل در چند دهه ی اخیر، امری اجتناب ناپذیر بوده است. رشد یک شهر به معنای افزایش جمعیت و سطح فعالیت های اقتصادی است که نهایتاً منجر به مهاجرت نیروی کار به آن مناطق و در نتیجه افزایش تراکم و شلوغی خواهد بود. رفع مشکلات شهری در راستای توسعه پایدار، نیازمند شناخت دقیق اندرکنش بین کاربری زمین و حمل و نقل می باشد. امروزه قالب های متعددی برای بررسی این اندرکنش بین کاربری زمین و حمل و نقل ارائه شده است. در این مقاله به بررسی 3 مدل یکپارچه کاربری زمین و حمل و نقل، که از لحاظ ساختاری متمایز می باشند، پرداخته می شود. این مدل ها عبارتند از (ITLUP, MEPLAN, UrbanSim) که از جنبه های مختلفی از جمله شرایط فیزیکی سیستم و مراحل انجام فرآیند مدل سازی و قابلیت های سیاست گذاری ها مدل مورد بررسی قرار خواهند گرفت و از این حیث به منظور پیشنهاد ویژگی های مدلی کارا برای ایجاد این هماهنگی بین تغییرات تقاضا ناشی از اندرکنش تغییرات کاربری زمین و سیستم های حمل و نقلی برای شهر تهران پیشنهاد خواهند شد.

کلید واژه: کاربری زمین، حمل و نقل، مدل های جاذبه ای، ITLUP، MEPLAN، UrbanSim